

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 670 din 13 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–4
Decizia nr. 673 din 13 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	5–7
Decizia nr. 674 din 13 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7–9
Decizia nr. 693 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European	10–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
33. — Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului nr. 5 convenit între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 26 noiembrie 2014 și la București la 2 decembrie 2014, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții destinat finanțării proiectului privind reabilitarea sectorului sanitar, semnat la București la 28 februarie 2005	12–13
34. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind modalitatea de utilizare și completare a dosarului electronic de sănătate al pacientului	13–15
39. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, precum și pentru stabilirea unor măsuri de aplicare a acesteia	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 13 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ana Oprea în Dosarul nr. 13.710/211/2012 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 19D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată, în esență, că prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 Curtea a admis excepția și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

4. Totodată, solicită respingerea excepției și cu privire la celelalte critici, deoarece în cauză nu se pune problema neretroactivității, fiind vorba despre o situație juridică în curs de constituire. Nu se aduce atingere nici principiului egalității doar pentru că legiuitorul a înțeles să reglementeze diferit cu privire la cererile vizând restituirea terenurilor intravilane, agricole la data preluării abuzive, formulate potrivit Legii nr. 10/2001, instituind o limită de 50 ha de proprietar deposedat, cu condiția ca această suprafață să nu fi fost restituită prin aplicarea legilor fondului funciar. Nu este încălcat nici dreptul de proprietate, Legea nr. 165/2013 asigurând un mecanism eficient de realizare a drepturilor autorului potrivit cerințelor Curții Europene a Drepturilor Omului. Accesul liber la justiție și protejarea dreptului

sau interesului recunoscut de lege sunt garantate în mod eficient de textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 13.710/211/2012, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care s-a admis cererea formulată de reclamantă și s-a dispus obligarea pârâtei Comisia locală pentru aplicarea legilor fondului funciar de pe lângă Consiliul Local al Comunei Florești din județul Cluj să soluționeze cererea înregistrată de către reclamantă în sensul atribuirii unei suprafețe de teren în echivalent valoric, în compensare pentru suprafața solicitată, din terenurile aflate în rezerva Comisiei locale, precum și acordarea de despăgubiri pentru diferența valorică raportat la valoarea terenului ce nu poate fi restituit în natură.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 4 din Legea nr. 165/2013 contravine principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție și de art. 6 alin. (1) din Codul civil.** Orice fapt juridic este supus legilor în vigoare la momentul constituirii acestuia. Or, teza a doua a art. 4 din Legea nr. 165/2013 permite aplicarea retroactivă a legii civile, contrar principiului anterior invocat.

7. Accesul liber la justiție din perspectiva art. 21 din Constituție, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului asigură în favoarea cetățenilor un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, legiuitorul național fiind obligat să creeze norme menite a garanta respectarea întocmai a acestor principii. Autorul excepției face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pentru a sublinia ideea că prin prevederile Legii nr. 165/2013 durata procedurilor de restituire se va întinde până în anul 2021, un termen extrem de îndelungat. Or, soluționarea unei cauze într-un termen rezonabil reprezintă o garanție instituită de art. 6 din Convenție și privește, în cauzele de natură civilă, nu numai desfășurarea procedurii în fața instanței de judecată, dar și procedura preliminară de natură

administrativă atunci când sesizarea unei jurisdicții este condiționată în prealabil de parcurgerea acestei proceduri.

8. Se mai arată că, deși art. 4 din Legea nr. 165/2013 instituie norme de procedură privind soluționarea cererilor de retrocedare, iar acestea constituie opțiunea exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, totuși legiuitorul trebuie să țină seama de prevederile constituționale în adoptarea lor, eludarea acestora aducând atingere art. 1 alin. (5) din Constituție.

9. Autorul excepției susține că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece aplicarea acestui act normativ litigiilor aflate pe rolul instanțelor de judecată creează un tratament inegal între persoanele ale căror cereri au fost soluționate în temeiul Legii nr. 10/2001, care permitea restituirea integrală a terenurilor expropriate, și persoanele ale căror cereri vor fi soluționate potrivit art. 15 din Legea nr. 165/2013, care limitează la 50 de hectare de proprietar suprafața de teren ce se va restitui.

10. Textul de lege criticat creează un cadru de instabilitate prin aplicarea retroactivă a prevederilor sale, aplicare care permite perseverența în incertitudine a persoanelor care au acces la prevederile legale la un moment dat. Dreptul de proprietate este afectat în mod direct atât timp cât prevederile Legii nr. 165/2013, cu putere doar pentru viitor, modifică textele de lege de care proprietarii au beneficiat la momentul sesizării instanțelor de judecată.

11. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul că textul de lege criticat respectă întrutotul prevederile Legii fundamentale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală. În temeiul art. 4 coroborat cu art. 33 din Legea nr. 165/2013, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 au fost respinse ca prematur introduse. S-a acționat astfel asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificându-se în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Or, neretroactivitatea legii impune ca legea nouă să nu se aplice actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii anterioare, ci doar acțiunilor care se efectuează după intrarea în vigoare a acesteia, rămânând valabile cele efectuate în perioada activității legii vechi. Prin instituirea noilor reguli privind soluționarea notificărilor care au determinat judecătorul să respingă cererile de chemare în judecată ca prematur introduse se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere. În acest context persoanele ale căror procese s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă, dar discriminatorie față de persoanele ale căror procese au fost în curs de soluționare la data intrării în vigoare. Textul de lege criticat aduce atingere și dreptului la un proces echitabil, deoarece prin adoptarea unor astfel de norme legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția prematurității este o excepție de fond

peremptorie și absolută, care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă. O reluare a procedurilor cu caracter administrativ, ca urmare a respingerii acțiunii ca prematur introdusă (din cauza noilor termene legale de soluționare a notificărilor), contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil, prevăzut de art. 6 din noul Cod de procedură civilă, fiind o consacrare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Referitor la încălcarea dreptului de proprietate privată, se observă că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și limitelor acestuia constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială stabilită de Constituție. Dreptul de proprietate privată apare ca fiind supus unor ingerințe din partea legiuitorului, care nu răspund întocmai exigențelor de legalitate și proporționalitate între interesele generale și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale indivizilor. Celelalte critici de neconstituționalitate asupra Legii nr. 165/2013 nu pot fi reținute, deoarece normele indicate sunt în concordanță cu principiile constituționale invocate de autor.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost invocat de autorul excepției și reținut în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. În realitate, Curtea observă că obiectul excepției îl constituie prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2014 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 1 alin. (5) privitor la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 referitor la universalitate, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală, celor ale art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul

la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și celor ale art. 10 referitoare la dreptul la un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

19. Examinând excepția Curtea observă că autorul acesteia nu a indicat, pe lângă art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013, un alt text din același act normativ care ar putea fi incident în soluționarea litigiului (menționarea art. 15 din Legea nr. 165/2013 fiind doar exemplificativă).

20. Curtea observă că Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, a fost adoptată în vederea urgentării și finalizării procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel încât aceasta are ca domeniu de reglementare toate cererile formulate în cadrul procedurilor administrative de restituire, proceduri reglementate de legislația anterioară cu caracter reparator (respectiv Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând

minorităților naționale din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005), cereri aflate în curs de soluționare la entitățile investite de lege sau aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

21. Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde atât prevederi cu caracter procedural, ce instituie anumite termene, precum și prevederi cu caracter substanțial, referitoare la cuantumul și modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii instituite. Prin urmare, având în vedere existența unor proceduri diferite de restituire, în cadrul cărora pot fi incidente atât dispoziții cu caracter procedural, cât și dispoziții cu caracter substanțial, cuprinse în Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, Curtea constată că analiza constituționalității prevederilor art. 4 teza a doua cuprinsă în acest act normativ nu poate fi disociată de indicarea expresă a prevederilor legale cuprinse în acest act normativ, incidente în soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 177 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 23 iunie 2014).

22. Pe de altă parte, Curtea observă că identificarea prevederilor aplicabile în cauză constituie atributul instanței de judecată în procesul de interpretare și aplicare a legii, instanța de contencios constituțional neputându-se substitui acesteia.

23. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate care să cuprindă indicarea prevederilor legale cuprinse în acest act normativ, incidente în soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată. Aceasta ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, iar „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.”

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ana Oprea în Dosarul nr. 13.710/211/2012 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 673

din 13 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr în Dosarul nr. 9.173/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 422D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au depus câte un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și ca neîntemeiată a celorlalte critici de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile vizate reglementează un mecanism eficient de realizare a dreptului la restituire, în conformitate cu art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 163 din 13 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.173/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în**

natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor [devenită, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor] a fost obligată la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin principiului constituțional al neretroactivității legii civile deoarece aduc atingere unor drepturi deja câștigate sau unor situații juridice constituite, în măsura în care, la data intrării în vigoare a legii noi, exista o hotărâre definitivă asupra existenței dreptului la despăgubire. În acest sens, se arată că litigiile aflate pe rolul instanței de judecată, soluționate printr-o hotărâre definitivă, au avut în vedere legea în vigoare la data pronunțării hotărârii judecătorești, iar faptul că ulterior a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013, care reglementează termene și condiții de soluționare a cererilor de despăgubire diferite decât cele existente la momentul pronunțării, este de natură a rupe echilibrul procesual, nesocotind dreptul la un proces echitabil.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 4 raportate la art. 34 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale. În acest sens, arată că prevederile legale criticate, în temeiul cărora Legea nr. 165/2013 se aplică și proceselor aflate pe rolul instanțelor având ca obiect restituirea imobilelor preluate abuziv, sunt retroactive, întrucât cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—2 decembrie 1989 au fost respinse ca prematur introduse. În aceste condiții, s-a acționat, de fapt, asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, o imixtiune a puterii legislative care ar

pune autoritatea judecătorească în imposibilitatea de a funcționa, chiar dacă numai cu referire la o anumită categorie de cauze și pentru o anumită perioadă de timp, ar avea drept consecință ruperea echilibrului constituțional dintre aceste autorități. Reluarea procedurilor cu caracter administrativ contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil, prevăzut de art. 6 din Codul de procedură civilă, text care reprezintă o consacrare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportat la art. 35 din Legea nr. 165/2013, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută, întrucât aceste prevederi legale devin incidente după parcurgerea fazei administrative reglementate de art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 și nu aduc atingere principiilor constituționale invocate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actului de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în realitate, obiect al acesteia îl reprezintă prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) și art. 35 din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35: „*(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.*

(4) *Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.*

(5) *Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”*

13. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Având în vedere că autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă, prin decizia menționată, cadrului constituțional, precum și faptul că aceasta a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, Curtea, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții a devenit inadmisibilă. Curtea mai reține că, în aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis*, și Decizia nr. 339 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014).

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cadrul soluționării cauzei aflate pe rolul instanței de judecată. Astfel, dispozițiile art. 35 din Legea nr. 165/2013 se referă la căile de atac împotriva deciziilor emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 sau împotriva refuzului de a emite decizia în termenul prevăzut la art. 33 și 34. Având în vedere că textul de lege criticat vizează o cale de atac ce poate fi introdusă abia după emiterea deciziei sau după împlinirea termenelor prevăzute de cele două articole menționate, rezultă că art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu este incident în cauză, neavând legătură cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 35 din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr în Dosarul nr. 9.173/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 13 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 24 alin. (2) și art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ioan Bud în Dosarul nr. 10.759/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 441D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Alberto Văduva, din cadrul Baroului București, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au depus câte un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. Se mai arată că, în cauză, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost obligată printr-o hotărâre judecătorească la transmiterea dosarului de despăgubiri unui evaluator în vederea întocmirii raportului de evaluare și la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire, hotărâre împotriva căreia comisia menționată a formulat recurs, iar prin aplicarea art. 34 din Legea nr. 165/2013 în acest cadru procesual se ajunge, practic, la paralizarea efectelor unei hotărâri judecătorești. De asemenea, se mai susține că art. 4 din lege, în integralitatea sa, încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, întrucât paralizează dreptul la despăgubire, drept prevăzut de reglementările legale existente la data formulării acțiunii.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 269 din 7 mai 2014. În ceea ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 24 alin. (2) din aceeași lege, se apreciază că acestea sunt constituționale,

reglementând un mecanism de restituire care răspunde cerințelor stabilite prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 3 februarie 2014, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 3 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.759/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 24 alin. (2) și art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ioan Bud într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor [devenită, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor] a fost obligată la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale criticate încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, deoarece afectează valoarea dreptului stabilit în mod definitiv și irevocabil de o instanță, prin extinderea spațiului temporal în care vor fi luate măsurile reparatorii, fiind refuzată emiterea deciziei de despăgubire într-un termen rezonabil. În acest mod, norma juridică criticată are un caracter imprevizibil, care afectează siguranța raporturilor juridice. Se mai susține că, prin extinderea prevederilor Legii nr. 165/2013 și asupra drepturilor obținute ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 reprezintă o veritabilă tulburare a folosinței proprietății, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens invocă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 23 septembrie 1982, 7 iulie 1989 și 9 octombrie 2003, pronunțate în cauzele *Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, *Tre Traktörer Aktiebolag împotriva Suediei* și, respectiv, *Slivenko împotriva Letoniei*. Se mai arată că prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 contravin dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, deoarece instituie un tratament discriminatoriu pentru titularii dreptului de proprietate, aceștia fiind deposedați de o parte a bunului dobândit, pe baza modului de dobândire a proprietății, dobândire care este anterioară intrării în vigoare a textului de lege criticat.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că prevederile legale criticate dispun numai pentru viitor și numai cu privire la cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești în legătură cu care nu s-a pronunțat o hotărâre irevocabilă. Se mai apreciază că Legea nr. 165/2013 nu refuză plata despăgubirilor, nefiind afectat dreptul de proprietate în substanța sa, ci reglementează o nouă procedură de plată a acestora, fiind instituită doar o limitare a exercițiului dreptului de proprietate, limitare justificată în contextul economic actual.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 4 raportate la art. 24 alin. (2) sunt constituționale. În acest sens, arată că aceste prevederi legale dispun pentru viitor și se aplică, de la data intrării în vigoare, unor situații juridice în curs, aspect

ce nu are caracter retroactiv. Se apreciază că nu este încălcat nici dreptul de proprietate privată, în condițiile în care măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 3 aprilie 2014. În ceea ce privește critica de constituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportat la art. 34 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, apreciază că aceasta este întemeiată. În acest sens, arată că, prin aplicarea art. 4 raportat la art. 34 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, rezultă o situație similară celei constatate ca fiind neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014, în măsura în care termenele instituite de noua lege, în care vor fi soluționate dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, reprezintă un impediment în desfășurarea procesului aflat în curs pe rolul instanței de judecată.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 4, art. 24 alin. (2) și art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în realitate, obiect al acesteia îl reprezintă prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 24 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 24 alin. (2): „*(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).*”;

— Art. 34 alin. (1): „*(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți. De

asemenea, este invocat și art. 1 — *Protecția proprietății* din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Având în vedere că autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă, prin decizia menționată, cadrului constituțional, precum și faptul că aceasta a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, Curtea, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții a devenit inadmisibilă. Curtea mai reține că, în aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis*, și Decizia nr. 339 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014).

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că aceste prevederi legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție și cu o motivare similară celei invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014. Prin această decizie, Curtea, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către

stat a imobilelor aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, a statuat că opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, dat fiind faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, aspect ce s-a răsfrânt asupra persoanei, legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia. Pe de altă parte, având în vedere că, în ipoteza supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

17. Prin urmare, împrejurarea că legiuitorul român a stabilit că singura măsură reparatorie care se poate acorda altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, este compensarea prin puncte, precum și faptul că a plafonat despăgubirile acordate în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, nu echivalează cu o expropriere, această reglementare încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter general sugerate chiar de Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fi adoptate de statul român. Mai mult, în acest caz, legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

18. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, având în vedere că nu au fost invocate elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ioan Bud în Dosarul nr. 10.759/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 693

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, excepție ridicată de Ioan Măriuță în Dosarul nr. 2.525/2014 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului nr. 420D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Mircea Diaconu, avocatul Angela Mare, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului părții Mircea Diaconu, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece normele de procedură în materie electorală presupun stabilirea unor termene scurte, așa cum este cel prevăzut de normele de lege criticate, astfel încât procedura electorală să se desfășoare cu celeritate. În acest sens, depune note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că termenul stabilit prin prevederile de lege criticate pentru formularea căii de atac este instituit în considerarea caracterului urgent, specific procedurii în materie electorală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 140A din 12 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.525/2014, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European.**

6. Excepția a fost ridicată de Ioan Măriuță cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 33/AE din 10 aprilie 2014, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă într-o cauză privind înregistrarea unei candidaturi pentru Parlamentul European.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că termenul de 24 de ore stabilit pentru exercitarea apelului este un termen scurt, care nu permite cunoașterea cuprinsului hotărârii și formularea, în raport de aceasta, a motivelor de apel.

8. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că, potrivit intenției legiuitorului expres manifestate, prin instituirea unor termene scurte, întreaga procedură electorală este una supusă celerității, astfel încât, pentru încadrarea în calendarul alegerilor, inclusiv procedura contestațiilor trebuie să se circumscrie principiului evocat. Instituirea unui termen de doar 24 ore este în măsură să asigure părții apelante dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, de vreme ce aceasta poate să își completeze motivele de apel, ulterior primirii hotărârii contestate, singura cerință instituită de textul de lege criticat fiind aceea a declarării căii de atac în interiorul termenului solicitat, nu și a motivării în același interval. Din această perspectivă și având în vedere că și partea adversă procesual trebuie să se supună aceluiași exigențe legale, instanța judecătorească apreciază că dreptul fundamental la apărare, regăsit și în cadrul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este încălcat.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 sunt constituționale, sens în care arată că acestea sunt norme cu caracter special și reglementează procedura de contestare în justiție a hotărârilor privind admiterea sau respingerea candidaturilor pentru Parlamentul European. Întregul proces electoral este caracterizat prin celeritate și tocmai aceasta este și rațiunea pentru care dispozițiile legale criticate stabilesc termene scurte, imperative, pentru depunerea la instanță a apelului și pentru soluționarea acestuia, hotărârile judecătorești pronunțate de Curtea de apel (ca instanță de apel) fiind definitive. Accesul liber la justiție este asigurat prin posibilitatea părților de a se adresa instanței judecătorești și de a declara apel împotriva hotărârii instanței de fond. În ceea ce privește dreptul la apărare, apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere dreptului la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu oprește persoana interesată să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la admiterea sau respingerea candidaturii pentru Parlamentul European.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, note scrise depuse la dosar de partea Mircea Diaconu, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din data de 31 august 2012, având următorul cuprins: *„Împotriva hotărârii se poate face apel, în termen de 24 de ore de la pronunțare, la Curtea de Apel București. Apelul se soluționează în termen de două zile de la înregistrare. Hotărârea este definitivă.”*

14. **Autorul excepției de neconstituționalitate** susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate instituie reguli procedurale privind exercitarea căii de atac a apelului împotriva hotărârii prin care Tribunalul București a soluționat contestația privind admiterea sau respingerea candidaturilor la alegerile pentru Parlamentul European. Astfel, termenul de exercitare a apelului este de 24 de ore de la pronunțarea hotărârii Tribunalului București, iar soluționarea acestuia revine Curții de Apel București, în termen de două zile de la înregistrare, hotărârea fiind definitivă.

16. Curtea Constituțională a statuat în mod constant, în jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 102 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 aprilie 2013) că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a

condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual — nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

17. Așa fiind, Curtea constată că procedura instituită prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, întrucât, în absența acesteia, aplicarea regulilor de drept comun ar fi de natură să împiedice desfășurarea procedurilor electorale aflate în curs și ar genera o stare de incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice în materia alegerilor pentru Parlamentul European, afectând procesul electoral.

18. Întregul proces de alegere a membrilor din România în Parlamentul European este caracterizat prin celeritate și tocmai aceasta este și rațiunea pentru care prevederile legale criticate stabilesc termenul scurt, imperativ, pentru depunerea la instanță a apelului împotriva hotărârii prin care Tribunalul București a soluționat contestația privind admiterea sau respingerea candidaturilor la alegerile pentru Parlamentul European și pentru soluționarea acestuia, hotărârea judecătorească fiind definitivă. În acest sens, Curtea observă că, potrivit art. 69 alin. (1) din Legea nr. 33/2007, *„Judecarea de către instanțe a întâmpinărilor, a contestațiilor sau a oricăror altor cereri privind procesul electoral se face potrivit regulilor stabilite de lege pentru ordonanța președințială, cu participarea obligatorie a procurorului”*.

19. În același timp, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, precum și art. 129 din Legea fundamentală, care prevede că, *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

20. În aceste condiții, de vreme ce instituirea termenului de 24 ore vizează declararea căii de atac în interiorul acestuia, nu și motivarea în același interval, partea interesată având posibilitatea să își completeze motivele de apel ulterior primirii hotărârii contestate, Curtea constată că nu se încalcă dreptul la apărare și nici dreptul la un proces echitabil.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Măriuță în Dosarul nr. 2.525/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că prevederile art. 20 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea Amendamentului nr. 5 convenit între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 26 noiembrie 2014 și la București la 2 decembrie 2014, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții destinat finanțării proiectului privind reabilitarea sectorului sanitar, semnat la București la 28 februarie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 442/2005 pentru aprobarea Contractului de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții destinat finanțării proiectului privind reabilitarea sectorului sanitar, semnat la București la 28 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul nr. 5 convenit între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Europeană de Investiții, prin scrisoarea*) semnată la Luxemburg la 26 noiembrie 2014 și la București la 2 decembrie 2014, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții destinat finanțării proiectului privind reabilitarea sectorului sanitar, semnat la București la 28 februarie 2005, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 442/2005, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 33.

*) Traducere.

Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, RO-70060
București, România
În atenția domnului **Attila György**, secretar de stat

Luxemburg, 26 noiembrie 2014

JUOPS/SEE/AIA
Banca Europeană de Investiții

**Ref.: România – Proiectul privind reabilitarea sectorului sanitar (FI nr. 22.943)
Contract de finanțare între România și Banca Europeană de Investiții, din data de 28 februarie 2005,
cu amendamentele ulterioare
(„Contractul de finanțare”)
Amendamentul nr. 5 la Contractul de finanțare**

Stimați domni,

Ne referim la Contractul de finanțare menționat mai sus.

1. Interpretare

Dacă nu sunt definiți altfel, termenii scriși cu majusculă utilizați în această scrisoare au înțelesul atribuit acestora în Contractul de finanțare. Referirile la articole sunt referiri la articole în Contractul de finanțare.

În această scrisoare:

„Data efectivă” înseamnă data la care Banca confirmă Împrumutatului, în scris (pentru evitarea oricărei neînțelegeri, prin poșta electronică), că a primit două (2) exemplare originale ale acestei scrisori, contrasemnate în mod corespunzător, în numele Împrumutatului, împreună cu o copie a împuternicirii corespunzătoare a semnatarilor, dacă aceasta nu a fost transmisă anterior.

2. Amendamente la Contractul de finanțare

Ca urmare a scrisorii dumneavoastră din 21 octombrie 2014, avem plăcerea să confirmăm că, începând cu Data Efectivă, Contractul de finanțare este amendat astfel cum este prevăzut mai jos.

Punctul (6) din preambul

Punctul (6) din preambul se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împrumutatul a declarat că intenționează să finanțeze proiectul, după cum urmează:
milioane EUR

Fonduri proprii ale Împrumutatului	40,44
Creditul de la Bancă	66,4
Împrumutul de la Banca Mondială	64,49
Total	171,33”

Modificări în cadrul anexei A1 — Descrierea tehnică

Paragraful intitulat „Implementarea Proiectului” din Descrierea tehnică prevăzută în anexa A1 a Contractului de finanțare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Începerea Proiectului: începutul anului 2005

Finalizarea Proiectului: 31 decembrie 2015”

3. Continuarea obligațiilor

Împrumutatul confirmă și acceptă că, în afara celor prevăzute și agreeate prin prezentul, această scrisoare nu constituie o renunțare din partea Băncii sau un amendament al celorlalți termeni sau condiții ale Contractului de finanțare. Banca își rezervă oricare dintre și toate drepturile contractuale și juridice pe care le are în cadrul acestui contract de finanțare și potrivit legislației aplicabile.

4. Legislația și jurisdicția aplicabile

Prezenta scrisoare va fi guvernată de legea Marelui Ducat al Luxemburgului, iar părțile la aceasta se supun Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Dacă sunteți de acord cu cele de mai sus, vă rugăm să returnați Băncii, în atenția doamnei Angela Iacomucci (tel. +352 4379 83445, e-mail a.iacomucci@eib.org), două (2) exemplare originale ale prezentei scrisori, cu inițiale pe fiecare pagină, datate și semnate în numele și din partea României, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice, împreună cu o copie a împuternicirii corespunzătoare a semnatarilor, dacă aceasta nu a fost transmisă anterior, până cel mai târziu la 31 decembrie 2014. După această dată, Banca își rezervă dreptul, în funcție de propria sa decizie, de a confirma, prin notificarea Împrumutatului, dacă acceptarea prezentei scrisori de către Împrumutat este considerată a fi dată în mod valabil de către Împrumutat.

Cu stimă,

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII

Massimo Novo

Gennaro Ramazio

Agreat și acceptat pentru și în numele
României, reprezentată de Ministerul Finanțelor Publice

Attila György,

secretar de stat

Data: 2 decembrie 2014

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea Normelor metodologice privind modalitatea de utilizare și completare a dosarului electronic de sănătate al pacientului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice privind sănătate al pacientului prevăzute în anexa care face parte modalitatea de utilizare și completare a dosarului electronic de integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Nicolae Bănicioiu

p. Ministrul pentru societatea informațională,

Bebe-Viorel Ionică,

secretar de stat

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,

Lucian-Silvan Pahonțu

p. Directorul Serviciului de Informații Externe,

general **Silviu Predoiu**

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Marcel Opreș

Directorul Serviciului Român de Informații,

George Cristian Maior

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Vasile Ciurchea

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 21 ianuarie 2015.

Nr. 34.

NORME METODOLOGICE

privind modalitatea de utilizare și completare a dosarului electronic de sănătate al pacientului

Art. 1. — (1) Dosarul electronic de sănătate, denumit în continuare *DES*, este o componentă a sistemului informațional sanitar și reprezintă înregistrări electronice consolidate la nivel național, cuprinzând date și informații medicale relevante pentru medici și pacienți.

(2) Dosarul electronic de sănătate conține date și informații clinice, biologice, diagnostice și terapeutice, personalizate, acumulate pe tot parcursul vieții pacienților, aceștia fiind și proprietarii de drept ale acestor informații/date.

Art. 2. — Utilizarea dosarului electronic de sănătate are drept scop principal creșterea calității și eficienței actului medical prin accesul la date și informații medicale relevante, furnizarea de date și informații statistice necesare politicilor de sănătate, precum și transformarea pacientului într-un factor activ al protejării și promovării propriei sănătăți prin implicarea acestuia în completarea informațiilor privind antecedentele personale, stil de viață și prin consultarea directă a datelor medicale proprii din dosarul său de sănătate.

Art. 3. — (1) Sistemul *DES* este parte integrantă a platformei informatice din asigurările de sănătate, care se utilizează în mod obligatoriu la nivelul furnizorilor de servicii medicale, autorizați în conformitate cu prevederile legale, prin medicii care își desfășoară activitatea într-o formă legală la acești furnizori, pentru toate serviciile medicale acordate pacienților aferente întregii activități medicale.

(2) Prin *furnizori de servicii medicale* se înțelege persoanele fizice sau juridice autorizate de Ministerul Sănătății pentru a furniza servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 4. — (1) Sistemul *DES* poate face obiectul unor acorduri internaționale în baza liberei circulații a persoanelor pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene și a asistenței medicale transfrontaliere, cu respectarea principiului liberei circulații a datelor cu caracter personal în spațiul Uniunii Europene.

(2) Sistemul *DES* poate face obiectul interoperabilității cu registrele naționale de sănătate.

Art. 5. — Sistemul *DES* este un serviciu public furnizat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, denumită în continuare *CNAS*, pentru toți pacienții care au obligația, potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, să se asigure în sistemul de asigurări sociale de sănătate, și pentru toți furnizorii de servicii medicale — pentru toate tipurile de asistență medicală, aflați sau nu într-o relație contractuală cu o casă de asigurări de sănătate.

Art. 6. — (1) Datele și informațiile din *DES* sunt structurate în:
a) modulul Sumar de urgență — accesibil tuturor medicilor numai în vederea realizării actului medical, fără a fi necesar acordul pacientului;

b) modulul Istoric medical, modulul Antecedente declarate de pacient, modulul Documente medicale și modulul Date personale — accesibile medicilor numai cu acordul pacienților.

(2) Accesul medicilor la datele și informațiile definite la alin. (1) lit. a) se realizează în baza unui certificat calificat eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat, certificat înregistrat la casa de asigurări de sănătate în raza administrativ-teritorială în care aceștia își desfășoară activitatea.

(3) Accesul medicilor la datele și informațiile definite la alin. (1) lit. b) se realizează în baza certificatului calificat prevăzut la alin. (2), numai cu acordul pacientului.

(4) Acordul pacientului pentru ca medicul să poată vizualiza informațiile definite la alin. (1) lit. b) se exprimă astfel:

a) înainte de prezentarea la medic — prin configurarea drepturilor de acces la propriul dosar electronic de sănătate sau la dosarele electronice de sănătate ale persoanelor pe care le reprezintă legal, direct în sistemul informatic *DES* la adresa www.des-cnas.ro

sau

b) la prezentarea la medic — prin utilizarea, în prezența medicului, fie a matricei de securitate, fie a cardului național de asigurări de sănătate și a codului PIN asociat acestuia, după caz.

(5) Datele, informațiile și procedurile operaționale necesare utilizării și funcționării *DES* se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui *CNAS*, cu avizul ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri a Guvernului.

Art. 7. — (1) Accesul pacienților la datele și informațiile din *DES* se realizează prin intermediul:

a) matricei de securitate și a parolei de acces;

b) cardului național de asigurări sociale de sănătate și a codului PIN asociat, precum și prin intermediul parolei de acces.

(2) Matricea de securitate se eliberează la solicitarea pacienților de către medici în baza actului de identitate al acestora.

(3) Parola de acces este personalizată de fiecare pacient, este strict confidențială, fiind un element de securitate cunoscut numai de pacient, și se utilizează în cadrul *DES* atât pentru cardul național de asigurări de sănătate, cât și pentru matricea de securitate.

Art. 8. — Utilizarea datelor și informațiilor depersonalizate cuprinse în sistemul *DES* este permisă *CNAS* și Ministerului Sănătății în vederea realizării de analize și evaluări statistice proprii, cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal prevăzute de normele care reglementează activitatea statistică potrivit prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Pentru a utiliza sistemul *DES*, furnizorii de servicii medicale vor folosi o aplicație informatică compatibilă și certificată față de acest sistem sau pot accesa direct sistemul *DES* la adresa www.des-cnas.ro

(2) Prin *utilizarea sistemului DES* se înțelege consultarea informațiilor și datelor existente în *DES*, precum și transmiterea către sistem de informații și date medicale.

(3) Transmiterea datelor și informațiilor medicale către sistemul *DES* este obligatorie pentru toți furnizorii de servicii medicale prevăzuți la art. 3 alin. (2).

Art. 10. — (1) Neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 6 alin. (3), utilizarea, extragerea și prelucrarea datelor și informațiilor din *DES*, în alt scop decât cel prevăzut în prezenta hotărâre a Guvernului, precum și orice altă încălcare a reglementărilor legale privind protecția datelor cu caracter personal se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Neutilizarea DES de către furnizorii de servicii medicale aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, reprezentând necompletarea și/sau neînregistrarea datelor și informațiilor în sistemul DES, se sancționează corespunzător prevederilor actelor normative în vigoare care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate în ceea ce privește relația contractuală dintre furnizorii de servicii medicale și casele de asigurări de sănătate. Pentru furnizorii de servicii medicale care nu se află într-o relație contractuală cu o casă de asigurări de sănătate, neîndeplinirea acestei obligații se sancționează de către Ministerul Sănătății în condițiile legii.

Art. 11. — (1) În activitățile de utilizare a DES al pacienților, medicii vor aplica principiile și normele metodologice de deontologie medicală și etică medicală stabilite de codul de deontologie medicală potrivit prevederilor legale în vigoare, inclusiv regulile de prelucrare a datelor cu caracter personal.

(2) Utilizarea și prelucrarea datelor din DES se realizează cu respectarea drepturilor persoanelor cărora li se prelucrează datele potrivit prevederilor Legii nr. 677/2001, cu modificările și

completările ulterioare. Informațiile privind dreptul de acces, de intervenție asupra datelor și de opoziție, precum și condițiile în care pot fi exercitate sunt disponibile în portalul www.des-cnas.ro

(3) Pacienții au responsabilitatea păstrării și utilizării în condiții de siguranță a elementelor de securitate pentru accesul la DES, respectiv parola de acces, cardul național de asigurări sociale de sănătate, a codului PIN asociat acestuia și matricea de securitate.

(4) Medicii au responsabilitatea păstrării și utilizării în condiții de siguranță a elementelor de securitate, respectiv certificatul calificat eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat și codul PIN asociat acestui certificat.

Art. 12. — După decesul pacientului, dosarul electronic de sănătate al acestuia se arhivează în sistemul DES și datele conținute se pot utiliza în formă depersonalizată, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare. După expirarea perioadei de arhivare, datele conținute în dosarul electronic de sănătate al persoanei, din sistemul DES, se șterg sau se distrug, după caz.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, precum și pentru stabilirea unor măsuri de aplicare a acesteia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 30 decembrie 2014, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, partea introductivă a literei d) va avea următorul cuprins:

„d) *registru genealogic* — conform pct. 48 al art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei, precum și legislației naționale în vigoare, înseamnă orice inventar, registru, fișier sau suport de stocare a datelor:”

2. La articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Suma alocată pentru plata ajutoarelor de stat în anul 2015 este de maximum 146.850 mii lei, din care 44.500 mii lei pentru speciile taurine, bubaline, porcine și ecvine, respectiv 102.350 mii lei pentru speciile ovine și caprine, și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2015.”

Art. II. — Pentru acordarea ajutorului de stat prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.179/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii

animalelor, cererile inițiale anuale de solicitare a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.179/2014, pentru anul 2015, se pot depune și în perioada 26 ianuarie—6 februarie 2015.

Art. III. — Pentru anul 2015, cererile inițiale anuale de solicitare a ajutoarelor de stat, depuse potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.179/2014 și ale art. II din prezenta hotărâre, sunt considerate valabil înregistrate:

a) la data primirii confirmării numărului de identificare al ajutorului de la Comisia Europeană, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru cele depuse înainte de data primirii confirmării numărului de identificare mai sus menționat; respectiv

b) la data depunerii lor, dacă aceasta este ulterioară primirii confirmării numărului de identificare al ajutorului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vălcov
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 39.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

